

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius' 27-dikén, 1852.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Martz. 8-kán Gróf Mitrovsky Fő Cancellarius Úrhoz botosított Kabineti kegyelmes végzése által, a' Nemzeti Priv. Bank Directorát és Bétsi Nagykereskedőt Főnemes Sina György Urat és testvérét Főnemes Sina János Urat Austriai Báróságra emelni.

F r a n t z i a O r s z á g.

General Gróf Sebastiani, a' külső dolgok vitélet Martius 13-dikán ismét által vette.

A' Temps írja: a' Spanyol Király azt mondá nem rég a' külső dolgok Ministerének: „hogy ha a' frantzia Követ azt kérdezi: mi a' rendeltetések azon spanyol seregeknek, mellyek a' Portugalliai határszélek felé nyomólnak? tsak ezt felelje: hogy azok Anconába mennek.“

A' Követek Hamarájának Mart. 10-ki Ülésében Laroche foucault a' Biztosságnak ezen ajánlását ostromlotta „hogy a' Pantheonba való tétellel tsak azok tiszteltessenek meg, kik magokat a' haza szolgálatjával 1789-dik eszt. ólta érdemesítették.“ Ha ezt Uraim! megengedjük, úgy Voltairet és Rousseaut, a' Revolutionnak

igazi előljáróit, kik már a' Pantheonban vagynak, onnan ismét kikell vetnünk; és Mablyt, d' Alembert-et és a' 18 ik századból származott más Philosophusokat, kik Nemzetünkben a' szabadság érzését felgerjesztették, oda soha be nem tehetjük. Váttout lehetetlennek tartja, hogy a' régi Frantzia Ország nevezetes emberei oda mind be tétethessenek. Minekutánna Voltaire és Rosseau azok közzül kiválasztódván April. 10-kén 1791 a' Pantheonba tetettek; nem hiszi, hogy valakinek tsak eszében is öllődnék, azoknak onnét ismét leendő kivettetések. Lameth azon javallat ellen kelt ki, mintha az, a' Keresztyénségnek ellene volna, olyan innepi tzeremoniát hozván be, melly a' Pogányoktól vette eredetét. A' Lameth vélekedése szerént, a' Biztosságtól ajánlott Candidatusok között való egyenlőség ishibázik. General Foy, olly magasan állott az ő vetéllkedői felett, mint az ég a' föld felett. Nem tagadta, hogy Hrg Laroche foucault nagy szolgálatokat tett az emberiségnek, de a' felől sem kéltelkedett, hogy a' Manuel és Constant Benjamin pályáji igen rövid voltak, és hogy azok nagy ellenkezésben jöttek magokkal. Ez a' beszélő a' Pántheonba való jutathás idejét a' halál után 20 esztendőre határozta. —

Ekkor a Praesidens a Salvete javallatjának első tikkelyét olvastá fel, melly így van: Az 1791 eszt. Apr. 10-kén hozott törvény szerint, a Pantheonnak ismét a legyen rendeltetése, hogy abban azon megkülönböztetett polgárok hamvait, kik a hazának szolgálván magokat érdemessé tették, tartassanak. A Biztosság ezt a hozzátételt ajánlotta: „1789 eszt. Julius havától fogva“ Az ajtófellet ez a felírás legyen: „A nagy embereknek, a háládatos haza“ Ez a javítás „1789 eszt. Julius havától fogva“ nem fogadódott el. Resumat kérdi: Teszen e, és mitoda külömbséget teszen a Biztosság a nevezetes és nagy emberek között? Delaborde: Azok igen nagyon külömböznek egymástól. Resumat: tudom, és éppen azért kérdem, mivel ezen két tulajdonságokat ugyan azon tikkelyben együtt találom. Delaborde: Azt a felírást, mellyet az első feibuzdulás diktált, nem kellene megváltoztatni. Tudjuk, hogy a nagy emberek felette ritkák. 50 eszt. elforgása alatt Frantzia Országban tsakegyetlen egy igazi nagy ember volt; mert Mirabeau nem nagy ember, hanem tsak nagy és megkülönböztetett polgár. Resumat is úgy ítélt, hogy a Frantzia revolutio kezdete óta, tsak egy igazi nagy ember volt Frantzia Országban. És még is, tsak ennek a nagy embernek sem kért még senki helyet a Pantheonban. Mi ennek az oka? talán, hogy a Pantheon minden kitsinynek tartja a nagy emberek befogadására. Delaborde egész tüzzel: Annak arra semmi szüksége; maga mutatott az magának helyet; ott van ő a Vendome piatzán emelt oszlopon. — Második tikkely: Tisztelet je-

gyek, egy Oszlop vagy sírkölesznek, a törvény tartalma szerint való felírással. Harmadik tikkely: A polgárok, a Pantheonba való tétellel halálok után öt esztendővel tiszteltetnek meg, minekutánna neveztesen az, a szokott formák szerint voks által hozott törvény által meg esmerttetett. Teszte 10 esztendőt és azt kívánta, hogy a javallatot a Kamara legalább is egy harmad részének kell tenni, és azt a javallatot, minden előre bocsátott vitatás nélkül, a voksoknak legalábbis két harmadrésze többségével szükség elfogadni. Viennet, Lamethnak ezen állítását, hogy ez a javallat, a Pogányoktól költsönöztetett, igazságtalannak tartja; mert ehez hasonló intézeteik sem a Görögöknek sem a Rómaiaknak nem voltak. A revolutio szüleményei azok. Meg kell vallani, hogy ezen Intézet felállítása, a Kamara némelly tagjait neveléses dolgokra vezetheti. A Marát halhatatlanítása borzadást okozhat. Delaborde: ennél több példánk nintsen is. Viennét: ez az egy talán az alávaló — de neveléses nem tsak ez. Emlékezhethetnek az Urak reá, mit mondott a Pantheon felvígyázója az azt látogatóknak: „míg nagy embereink akadnak, addig ide a Senatorokat teszik“ Legyen az Ország háládatos, — akaratom az — de ne ám pazérlo. Szükség eltávoztatni, hogy a Nemzet, 5—6 esztendő múlva ne mondhasa ezt: hogy ő hibázott, ő azt gondolta, hogy nagy embert jutalmaztatott meg. En azt javallom, hogy a törvény tsak akkor hajtassék végre, minekutánna azt, egyező akáráttal két törvénytévő hatalom fogadta el. A megholtak külömben is várakozhatnak. Azt mondá itt az Urak előtt

De la borde Ur: hogy Napoleonnak a' Pantheon által való megtiszteltetésre semmi szüksége sint. Ez az egy állítás maga, elég lenne a' törvény semmivételére. Én éppen azokat kívánom a' Pantheonba tételni, kik a' nélkül nem szükkölködnek. Mirabeau ezen tiszteletet azért érdemlette meg, mert az újonnan született Frantzia Országának ő volt az első Orátora. Ha ma ezen Kamarában a' Napoleon jussait vitatnánk, sokan nagyra vágyását, mások pedig azt hányónak néki szemére, hogy ő nyomója volt a' szabadságnak, és közül akaratul köveznének meg a' nagy embert. (a' két szélen támadt nagy kiáltás miatt, a' beszéd félbeszakad). Ha pedig ugyan annak, a' nagy emberek' Templomába való behotsátásáról beszélnének, lehetne látni, millyen örömmel és kész szívvel hoznánk ötlet a' ditsőség Templomába.

Azon törvényjavallatot, melly Frantzia Országának a' külső Udvaroknál lévő Követjei és Consuljai fizetését kívánta megkissebbíteni Cabet Ur, a' Követek Kamarájának Mart. 9-ki Ülésében, azzal óltalmazta, hogy a' frantzia Követek külömben issokszor távol vannak az ő rendelt helyeiktől (mint most nevezetesen a' Pétervári, Berlini, Konstantzinápolyi és Madridi Követek). Erre Gróf d' Harcourt (a' ki Frantzia Országának ez előtt a' Spanyol udvarnál volt Követje, most pedig hasonló hivatatra Konstantzinápolyba van kinevezve) a' következő igen nevezetes észrevételeket tette: Jól tudom én azt Uraim! hogy egyszerre két Úrnak szolgálni lehetetlen lévén, Követi és Képviselői kötelességeimnek eleget nem tehetek, és midőn erről Megyémet, melly engem Képviselőjének tett, tulajdon levelem által tudósítottam és magam helyett General Durosnel t ajánlottam, még is

az (Megyém) ezen nyilatkoztatás és ajánlás ellen is engem választott, arról én nem tehetek. Alig lehet terhesebb hivatalt gondolni, mint Frantzia Országának valamely idegen udvarnál való Követségét, midőn azt (Követséget) az ő Kormánysszéke, nem mindenkor illendően óltalmazhatja, úgymint a' mellynek a' mód nélkül való Oppositio magának is minden lépései elébe akadályokat rakosgat. Sokszor emlegetik, — Frantzia Országban nagy Fridriknek ezen állítását: hogy ha ő Frantzia Király volna, az ő engedelmé nélkül Európában egy ágyút sem volna szabad elsütni. Fridrik határtalan hatalmú Fejedelem volt. A' mi állapotunk pedig egészen más. Nálunk Oppositio van, melly szüntelen azon igyekszik, hogy az igazgatószerk alá vermet ásson, hogy ezt minden külső erejétől megfoszssa, és annak minden lépten nyomon ezen szemre hányással áll elébe, hogy a' népek szabadságát az akadályoztatja, melly által ez (Oppositio) azt tselekszi, hogy Frantzia Ország ezen ember-szerető tzél kivitelében meg ne egyezhessék. Ollyan Oppositio van nálunk — mondom — melly minket pompás beszédében szüntelen valami képzelt ditsőséges hazával mulattat, azonban, hogy akarhatja végrehajtását lehetetlené tegye semmit el nem mulaszt. Mind kívül, mind belől illyen tsudálatos a' mi helyheztetésünk! Ez az oppositio juttatta Lengyel Országot koldús botra, a' midőn abban ideje korán indított lázadást 's a' midőn a' Szerentsétlen Országban még a' maga revolutionalis Klubjait beplántálgatta. — E' késlelteti az Olaszok felszabadulását, mert azokat mindég ollyan plánumok kivitelével foglalatoskodtatja, mellyeknek, a' magok gyengesége elárulásán kívül, egyébb.

következések nem lehet. E' miatt nem javúlhat Spanyol Országnak rossz állapotja, mert, óhajtja ugyan ez a' nemes szívű Nemzet az Újítást; de ezen kívánságot, hogy az, ezt a' Thronus és Oltárok lerontásán kezdje, — meg nem hallgathatja, és ez az oka, hogy mindnyájan szerentsétlenekek lettek még azok, kik ezen Országban valami változást akartak behozni. Imé kinyilatkoztatatom tehát, hogy a' Nép uralkodása öli Európában meg a' szabadságot, — hogy belőlről ez a' mi Országunknak ostroma, és ez az, a' mit, ha megengedi a' Kamara, megakarok ez alkalommal mutatni. (mozgás — és nagy kiáltás: beszéljen az Úr! beszéljen az Úr!) Miólta, ez előtt nem sokkal, azt jegyezte meg ezen Kamarában egy valaki, hogy a' nép Uralkodása, a' mi Politikánkban nagy rollét játszik, az ólta is olly nagy előmenetelt tevének mi Uraim! hogy a' Nép uralkodását minden határokat meghaladóknak helyes okoknál fogva állithatjuk. Nintsen az többé azon friss, életet formáló 's azt fenntartó állapotban, mellyben az a' politikai machinának munkás és eleve nitő létetője (Elementum) lehetne; mert annyira nevededett annak ereje, hogy a' Statusnak többé javára nem lehet, hanem önnön maga ellen fordulván, tulajdon kezei által teszi magát semmivé. Az alatt ugyan a' tulajdonképpen való nép tökéletes tsendességben van, és tsak azok, kik magokat annak jusszerént való organumainak és különös óltalmazójoknak nevezik, tsak azok akarják — mondom — azt ollyan határt nem esmerő hatalomra emelni, mellynek a' Státus minden egyéb ereje alatta legyen. Innen van az a' nyughatatlan-ság és ez a' leírhatatlan kedvetlenség, mellyből mi ki nem verekedhetünk. Bi-

zony, a' Revolutió ólta mi mindég inkább gyengítjük mint erősítjük magunkat, és a' helyett, hogy a' belső böltségságon és békességen öszvevetett vállal munkálódnánk, az egyenlőség lelketől hagytuk magunkat elfoglalni, mellynek pedig annál, hogy mindent örökösen semmivé tegyen, egyéb ereje semmi sints. Azon nagy Interesték, mellyek a' mai időben Frantzia Országot; sőt az egész világot foglalatoskodtatják, semmik azon mondhatatlan gyönyörűségekhez képeest, mellyeket akkor éreznek a' nyughatatlanok, ha a' r'ő emberek uralkodása vagy a' Királyság úgy nevezett fő jussaiból egy darabot eltsiphetnek. Ha valaki az Aristocratákat, kik hatalmokkal Frantzia Országban mindég vissza éltek, — 's talán még most is hajlandók vólnának azt, a' közép idők vadságába visszataszítani, — akarja ezen kárhozatra méltó tselekedetekért megtörni, benne örömet meg egyezek De Uraim! egészen másképpen van a' dolog a' Királyi hatalommal. Annak erőt adni, múlhatatlan szükség, tsak azért is, hogy magunkat önnön mértékletlenségünkől szabadítsuk meg. Imé, ha fejem utánna vész is megmondom; hogy minekutánna mi, Revolutiónk alkalmával nyilvánvalóvá lett böltsességünk, erönk, magunk mérséklése 's nagy lelkűségünk által Európa tsudálkozását magunkra vontuk; most azon a' ponton vagyunk, mellyen annak következéseivel bennünket az egész világ kitsúfol. Minekutánna a' Júliusi napokba olly vitéz képeket mutattunk a' reánk bámúlt világnak, mellyek a' Régiség ditsösséges napjait juttatják eszünkben; most imé azokhoz az oskolás gyermekekhez vagyunk hasonlók, kik elragadtatván az azon való örömtől, hogy nyakokból az Oskola-mester jármát ki-

vethették, a' tanuláshoz szükséges minden eszközeiket és könyveiket szélyel-szórván, az okosságot és tudományt örökre megátkozzák. A' Júliusi Revo-lutiót Uraim! egyedül a' nép tsinálta. A' soha nem tsaló természeti ösztön ad ta azt néki tudtára, hogy ötet termé-szeti jussaitól akarják megfosztani, és szolgává tenni. A' nép hát felkél, — fegyvert fog — hogy bosszút álljon, és végezven dolgát, úgy tért ismét na-pi foglalatosságira vissza mint Cincin-natus. De tsak hamar előállanak a' Theo-ria koholók, a' fetsegők, ezek az újabb idők mételyei, és mivel nyílt mezőre találtak, azt hasznokra akarják fordíta-ni — hanem nem sokára meg lehetett őket munkájokból esmerni. A' nyúgo-dalom és békesség, mellyet az egész világ óhajt, ez időtől fogva fut tőlünk, és talán örökre el akar hagyni bennün-ket — egész életünk tsupa lázzadás és polgári egyenetlenség. Ehez hasonló za-varodás, a' Bábel tornya idejétől fog-va még soha sem vólt. Mikor a' keres-kedés halállal küszködven, Frantzia Or-szágnak legelső kereskedő házai hoz-zánk folyamodnak segedelemért ezt a' feleletet veszik: „ne búsuljatok, mi egész Európát haddal fogjuk elboríta-ni — e' nekünk minden rosszak ellen, közönséges orvosságunk. Az áruló ből-tok puszták; a' munkások foglalatosság nélkül vagynak, a' birtokos elássá a' tökepenzeit, 's mind ezek a' követke-ző beszéddel orvosoltatnak meg: hogy nevezetesen Klubok formáltatnak, 's azokban a' birtokokat illető törvények-ről, 's azon módról tétetik határozás, miképpen lehet a' jószágokat a' leg-eszehebb emberek között fel osztani, — és hogy nekünk azután egy pillan-tatig semmi kívánni valónk nem lehet. Mi itt 400-an vagyunk öszve gyűlve,

és ugyan nagy munkánkban kerül ha tsak félig meddig is megakarjuk egy-mást érteni; sokszor pedig a' legna-gyobb zürzavarokkal vannak Tanátsko-zásink felelegyedve, még is, a' mi tsu-dálatos, kölömben jógondolkozású em-berek merik azt állítani, hogy nekünk tanátskozásainkban, a' rend feltartása végett 6 millió Frantziákat vólna szük-ség részeltetnünk, még abból lenne ám olyan tsudálatos társasági alkotmány, melly méltó vólna arra, hogy a' legké-sőbb maradékra is általszálljon. Ugyan Uraim! ez e' azon pallérozotság követ-kezése, melly egész Európának törvé-nyeket készül szabni elébe. Mind ez az, a' mit az egész Frantzia Ország Vá-lasztottjai a' magok gyűléseikben tehet-nek? Lehet e' legkissebb kétségünk a' felől, hogy az e' féle tselekedeteinkről való felelés terhét magunkra vállaljuk. Vigyázzunk, hogy ez ne legyen az a' tsapás, melly a' Répviselői igazgatás formáját egy ütésével teszi tönkre egész Európában! Ezen igazgatásformájának, az a' soha nem nyugvó és mindent fel-forgató nyughatatlanság lehetne a' leg-főbb ellenvetés, melly mi közöttünk nralkodik. Az, az egész Európának gon-dot adott, Frantzia ország pedig só-hajtozva bosszankodik azon. Az ilyen állapotnak tartósnak lenni lehetetlen, 's ha annak tsakugyan tovább is meg kell maradni, én nem merném azt mon-dani, hogy azok a' Frantzia Országban lévő két millió nemzeti örök, kiknek, minthogy mindnyájan tulajdonosok, mé-lyen kell szíveken hordozni a' közön-séges jólléielt, egyszer elő ném állanak és e'képpen nem beszélnek: „Ti a' rend „és tsendesség helyre állítása végett ál-lanátok a' Társaság kórmányán, és mi „annak felbomlása kezdetét vagyunk „kémentelenek szemlélni. Ti egy új kór-

„mányszék megalapítása végett vólnátok
 „előszóllítva, és ti naponként csak rom-
 „lást kívántok: Ha tehát hívatattatok
 „tzeljától ti eltávoztok, nekünk más
 „rendeléseket kell tennünk.“ Úgy van
 Uraim! nagy szerentsétlenségnek tartanám a' tsomó ilyen módon leendő meg-
 fejtését, és azt mondom, hogy ha ezen
 ösvényt el nem hagyjuk, dolgainknak
 ilyen kimenetelében sok millió Fran-
 tziák fognak megegyezni. Mellyre néz-
 ve, minekutánna mindenek felett Kór-
 mányszékünket állítottuk erős alapok-
 ra; tsak akkor tehetjük az apróbb kér-
 déseket a' szóvítatások próba kövére.
 — En a' Követek és Consulok fizetése
 megkevesítésének ellene voksolok:

A' Párisi Újságok írják: A' f. h.
 14-kén Grenóbleben egy állortzás tár-
 saság tartatott, mellyben a' Ministe-
 rium, a' legnevetségesebb öltözetek ál-
 tal tsúfoltatott ki. Ebből lázzadás lett.
 Minthogy a' Nemzeti-örök a' jeladásra
 öltalmazás végett elő nem állottak, a'
 törvényszékek kénytelenítették néhány
 órákig tekintetekről lemondani. Azt is
 beszélük, hogy a' Praefectus és a' Me-
 gye Commandása mint foglyok a' lázza-
 dók kezébe estek. A' Lyoni Prefectus
 három gyalog regimenteket sőt ágyú-
 kat is küldött Grenóbelbe. 15-dikről
 szólló tudósítások szerint — Grenóble-
 ban a' tsendesség ismét helyre állott.

B e l g a O r s z á g.

Brüssselben Febr. 8-kán estve az a'
 hír terjedt el, hogy a' Királyt meg-
 akarták ölni. Ez a' hír így eredt: A'
 Király tegnap az Observatorium bástyá-
 ján lovagolt. — Kotsija bizonyos távol-
 ságra utánna ment. Egy ember a' kotsi
 út felé tartván, a' Királlyal kívánt
 beszélni, és mikor a' kísérek kérték,

hogy menne vissza, így szóllott: „én
 a' Királlyal akarok beszélni,
 a' ki nekünk A tyánk.“ Többilyen
 szavak után fut egyenesen arra, a' mer-
 re a' Királyt látta, de a' néptől — a'
 melly közt — a' mint mondják pénzt
 osztogata ki, vissza tartóztatott, s Fia-
 kerre tétetvén elvitték a' politziához.
 Azonban a' nagy számmal öszve gyűlt
 népet, melly azt hitte, hogy a' Király
 élete veszedelemben forgott, polgári
 öröknek kellett nagy munkával elosz-
 latni. A' megfogott személy kenyérsü-
 tő legény volt, — semmit a' mi gyanú-
 ságban hozhatta vólna nála nem talál-
 tak. Eszelősségének, azt mondják, hogy
 már sok jeteit adta.

P á p a B i r t o k a.

Anconában Mart. 2-kán költ leve-
 lek jelentik: hogy egy parantsolat tar-
 talma szerint, melly Rómából küldet-
 tett, az Anconai Delegatus, titoknok-
 jával együtt ezt a' várost elhagyván,
 Osimóba költözött, s a' tartomány
 fővárosának, bizonyos ideig ezt ren-
 delte. — Oberster Lazzarini, a' töb-
 bi tisztek, és az a' Compánia, melly
 őrizeten a' városban volt Martius 1-ső;
 a' várban tartózkodott Pápa seregek
 pedig Martius 2-kán indultak Osimo
 felé.

Midőn Kardinális Bernetti Mart.
 9-ik napján Aulairnak, az Anconá-
 ban lévő Frantziák eleven magok vise-
 letéről vett tudósításokat jelenti, tsak
 nem könnyezve mondja ezen szava-
 kat: A' frantzia sereg kiszállása, a'
 helyett, hogy a' Pápa igazgatóságát
 olyan állapotba helyeztetné, melly-
 ben az, az Austriai seregek segítsége
 nélkül minél előbb és könnyebben el-
 lehetne, azt, egészen ellenkező álla-

polba való tétellel fenyegeti. A' nyughatatlanok, a' frantziák ott léte' olta, számtalan és kibeszélhetetlen intselkedéseket visznek a' Politzián véghez. A' f. h. 5-kán egy erőszakoskodó az őrzők közzül egyel, olly tsunyán bánt, és gyilok lévén kezében azt úgy fenyegette, hogy ennek a' maga óltalmazására fegyverhez kellett nyúlni 's magát ismét tüstént vissza vonni, hogy darabokra ne szabdaltassék. Mentek ugyan a' Delegatus kérésére, a' politzia szolgák kaszárnyájába, segítség végett frantzia katonák; de a' helyett, hogy azok az erőszakoskodókat verték volna szélyel; az őrző sereggel a' kaszárnya ajtáit még nyitatták, az erőszakoskodóknak az abban való berohanást megengedték, és mindent felkutattak, hogy azt az őrt megtalálhassák, a' ki elszaladt; és hidegvérrel nézték azon nyilvánosságos sértéseket, mellyek az őrző katonákon, ezeknek Feleségeiken és a' Pápa igazgatószerékén véghez vitettek. Anconába mindég jönnek az idegenek, még pedig úgy, hogy azokat a' Politziának megkérdezni nem lehet, mert közzülők a' gyanúsok a' Frantzia tisztviselők és Vice Consul óltalma alatt vagnak. Mintha továbbá a' Frantzia seregnak Anconában való tsupa jelenléte, nem elég vólna az oda való lakosok fellázasztására; Vasárnap, éppen az Isteni tisztelet ideje alatt mintegy 30 hajóslegények, három színű zászlóval, dob, trómbita, síp szó között tántzolva, a' Templomok előtt, mellyekben isteni tisztelet tartatott 's minden piatzokon megállván, mentek keresztül a' városon. Utóljára, három Compania katonaság Anconából néhány mérföldnyire ki is ment, — melly tselekedetkel a' frantziák a' környék lakosait még inkább felfogják lázasztani.

N a g y B r i t a n n i a .

Lord Althorpsnak az Alsóházban Martzius 10-dikén tett nyilatkozatása szerént, a' Reformbillről való tudósítás, melly a' Biztosságokon egészen keresztül ment, 14-dikén fog fel-tétetni, és hihető hogy az azután következő Hétfőn fognak annak harmadszori felolvasása felől voksolni. E' szerént a' nagy kérdés meg fejtese vége felé sebes lépésekkel közelit.

E l e g y e s D o l g o k .

Mostanában a' híres természetvizsgáló Faraday azt fedezte fel, hogy a' Magnesnek éppen az az ereje van, a' mit az emberek eddig tsak az Electricitás által tudtak előhozni, és az electrica szikráknak a' magnesekben való jelenlétét tselekedettel (facto) mutatta meg. A' magnesnek eddig tsak húzó és eltaszító erejét esmertük, mégpedig ezt is úgy, hogy az, észre vehetőképven tsak kevés testekben határozódik. Az említett felfedezésből kitetszik, hogy az (a' magnesi erő) a' nem régen meghalt állatok tagjaiban rángatódzást, szikrákat és más tsak az electricai folyóval tulajdon erőket állit szemünk elébe. Ez, a' természeti tudományra nézve véghetetlen nagy hasznú találmány! Faraday ugyan találmányát közönségessé tette, de róla való jegyzései még nyomtatásban nem jelentek meg. Olasz Physicusok L. Nobili és V. Antinori hallván a' Faraday találmánya hírét, benne szerentsés próbatételeket tettek. És ezektől a' tudósoktól jött Bétsbe a' Faraday találmányáról való tudósítás. Az Universitásban tett próba itt is szerentsésen ütött ki.

Magyar Ország.

Pest Martz. 21. Tegnáp Ns. Pest Vgye Rendeinek Közgyűlését Ő Ts. K. Fő Hgsége Jó's e f Nádorunk 's Fő Is-pányunk személyes előlülése alatt méltóztatott megnyitni; mellyben királyi Táblabiroságra általment most elbűtsű-zott Nagys. Revitzky Imre Úr helyébe első Fiscálisnak neveztetett eddig Második Fiscális Rákótz y András Úr, helyébe második Fiscálissá Ga al Jó's e f Úr lépe; azután kezdődtek a' polgári Társaságot érdeklő tárgyak.

Előfizetési Jelentés

hirdettetik illy tzmű Munkára:

Alterthümer, (römisch-griechisch-ägyptische)

Ezen sok idő alatt 's költséggel készített eredeti Munka, melly megjelenésétől fogva, részre hajlás nélkül való, méltó Dítsérőkre talált, mint tzmű-jéből láthatni, három fő részekre oszlik.

A' Római Régiségek előadják a' Hadi-, Papi- és Polgári-Rend' állapotját.

Az első Osztály ezen tzmű alatt már megjelent: „Das Kriegswesen der Römer in treuen Abbildungen, grösztentheils nach antiken Denkmalen, beschrieben von A. Ottenberger Doktor der Philosophie, k. k. Profes-

A' mai postával küldjük Liptó Vármegye Mappáját, a' Kolosvári, Déesi, N. Enyedi és M. Vásárhelyi Tsomókban a' szokott mód szerént.

sor, Historiographen der k. k. Prager-Universität“

Az egész 12 Részben előadja a' Katonai dolgok' minden ágait. A' Textus deákul 's németül van, nagy nyolctzadrétben. Hozzájárul egy 62 különös szépséggel mettszett réz táblákhól álló Kötet: Ezen munkát a' folyó 1832-dik eszt. Jan-tól kezdve Postán is megszerizhetni hónapokra osztott 12 Tso-móban.

Minden hónapban 5, 6 Réz — 's azokat világosító vagy magyarázó Táblák jelennek meg, 's a' Textus Tso-mói a' 3-ik, 6-ik, 9-ik 's 12 ik Hónapi Küldeményekhez tsatolódnak.

E' munkának az árra Bétsben és az alól írtt Könyvárosnál Prágában hat Conv. Forint; — a' Bétsi Ts. K. Fő-'s minden Tartománybéli Posta Hivataloknál pedig 7 f. 54. krral egész esztendőre lehet előfizetni, — 's minden Hónapi Küldemények pontosan szolgáltatnak posta-pénz nélkül kézhez.

Bohmann Örökösei
Prágában.

A' Pénz folyamat Mártzius' 26-dikán,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 88
Az 1820-béli sorsosok: 174 1/4
Az 1821-béli hasonlók: 125 1/4
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/8 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1159 1/2 for. ton Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton: Jó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)